

Zijne excellentie
mr. dr. K.H.D.M. Dijkhoff
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Briefnummer
17/10.021/DdN/jdb
Onderwerp
Reactie concept uitvoeringswet AVG

Den Haag
20 januari 2017
Telefoonnummer
070-3490354
E-mail
nood@vnoncw-mkb.nl

Excellentie,

VNO-NCW en MKB-Nederland reageren bij deze graag op de door u in consultatie gebrachte uitvoeringswet, ten behoeve van de Algemene Verordening Gegevensbescherming ('AVG'). De AVG moet zorgvuldige verwerking van persoonsgegevens borgen, binnen die kaders ruimte bieden aan innovatieve digitale oplossingen én zorgen voor een vrij verkeer van die gegevens in de gehele EU.

De Europese wetgever heeft gekozen voor het instrument van een verordening, hetgeen betekent dat de AVG rechtstreekse werking heeft in de lidstaten. Hiermee ontstaat een gelijk speelveld voor gegevensverwerking door geheel Europa. Uitvoering van de verordening vraagt de volgende zaken die in deze conceptwet voorliggen:

- (1) het opnieuw oprichten en inrichten van de nationale privacytoezichthouder;
- (2) invulling van beleidsruimte die de Europese wetgever aan de nationale lidstaten laat.

Hieronder vindt u kort onze opmerkingen bij het conceptvoorstel, voor een meer uitvoerige beschrijving verwijs ik u naar de bijlage.

Ad (1) oprichten en inrichten Autoriteit Persoonsgegevens

Bij de op- en inrichting van de AP en bij het aanbrengen van de kaders waarbinnen de AP moet werken, gaat de wetgever niet ver genoeg.

- De capaciteit die AP tot haar beschikking moet hebben om haar werk goed uit te kunnen voeren wordt nog onderzocht, daarom wordt dat in dit concept niet besproken. VNO-NCW en MKB-Nederland zijn van mening dat meer data niet 1-op-1 meer toezichtscapaciteit moet betekenen. In het onderzoek moet nadrukkelijk worden meegenomen dat de AVG een groot deel van het toezicht naar de bedrijven zelf verlegt en het houden van toezicht voor de AP in hoge mate vergemakkelijkt;
- De innovatiekansen van de informatiemaatschappij zijn in toenemende mate data-gedreven. De toezichthouder moet daar oog voor hebben en naar handelen. Daarom pleiten VNO-NCW en MKB-Nederland voor een wettelijke taak om innovatie mee te wegen haar beslissingen, voor aanvulling van het College met een derde collegelid met kennis van innovatie, en voor de expliciete taak voor de Raad van Advies om het belang van innovatie bij AP te borgen;
- De wettelijke adviesfunctie richting Parlement en Regering vult AP te ruim in. De AP beïnvloedt het gehele wetgevingsproces van agendasetting tot wetsinterpretatie door eigen beleidsregels. Deze manier van werken (semi-wetgeving) verhoudt zich slecht met haar toezichthoudende rol. VNO-NCW en MKB-Nederland pleiten voor alleen gevraagd advies op voorliggende wetsvoorstellen, waarbij de rol van AP is om te toetsen of de wet conform AVG is;
- Voor rechtsbescherming van ondernemingen is het goed dat beslissingen van de AP straks -anders dan nu- als besluit in de zin van de Awb gaan gelden. Dat verlaagt bijvoorbeeld de kans op *namings and shaming*, omdat de ondernemer straks een beroep op de rechter kan doen. De gronden om te kunnen publiceren zijn echter te laagdrempelig, VNO-NCW en MKB-Nederland willen dat publicatie slechts mag worden ingezet als ‘measure of last resort’, als niets anders werkt;
- Ten slotte hebben ondernemers veel last van samenloop van toezicht op persoonsgegevens. Ter voorkoming van rechtsonzekerheid en administratieve lasten moet alle toezicht op de verwerking van persoonsgegevens bij AP liggen, ongeacht de sector.

Ad (2) invulling nationale beleidsruimte

De wetgever heeft aangegeven de nationale ruimte ‘beleidsneutraal’ in te richten. Dat betekent dat een aantal (on)mogelijkheden uit de huidige Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) zonder verandering 1-op-1 wordt overgezet naar de nieuwe situatie.

VNO-NCW en MKB-Nederland zijn van mening dat de wetgever dit moment moet aangrijpen om een aantal veranderingen door te voeren:

- Op dit moment is het werkgevers, uitzendondernemingen en andere intermediairs verboden om te vragen naar mogelijkheden en beperkingen van een persoon (zoals bij ziekte of een aandoening) en deze vast te leggen, bijvoorbeeld om een werkplaats aan te passen of geschikt werk te kunnen vinden. Dit verbod staat in de weg van een normaal interpersoonlijk contact tussen werkgever en werknemer en van effectieve arbeidsbemiddeling. VNO-NCW en MKB-Nederland pleiten voor een wettelijke basis voor deze verwerking;
- Het is voor werkgevers nu niet mogelijk om persoonsgegevens waaruit iemands religieuze, levensbeschouwelijke en/of politieke opvattingen kan blijken te verwerken. Zelfs indien dit in belang van de werknemer geschiedt (bijvoorbeeld t.b.v. gebedsruimte). We pleiten voor vrijstelling van dit verbod voor werkgevers indien verwerking op verzoek werknemer geschiedt, of in zijn of haar belang is;
- Bepaalde werkgevers moeten voor de indiensttreding strafbare feiten uitsluiten. Dat is nu niet mogelijk. We pleiten voor aanpassing van de wet waardoor het voor bedrijven en uitzenders mogelijk zijn is hier in de wervingsfase naar te vragen;
- Op dit moment kan een kind pas op 16-jarige leeftijd zelf toestemming geven voor het gebruik van zijn persoonsgegevens ongeacht de toepassing ervan. Wij vragen ons af of dit in de hedendaagse praktijk in alle gevallen nog werkbaar is. Omdat dit punt ontbreekt in de consultatie, treden we hierover graag nader met u in overleg.

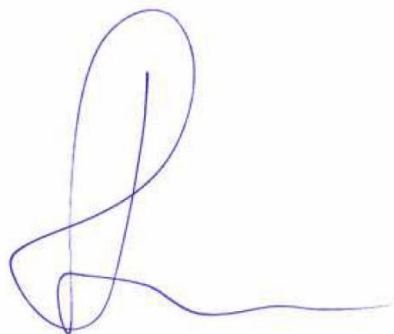
Vervolgens vragen we uw aandacht voor twee zaken die nu niet in nationale wetgeving zijn opgenomen maar die de nationale wetgever wel moet implementeren.

- Bij geautomatiseerde beslissingen op basis van persoonsgegevens (denk aan profiling) moeten betrokkenen kunnen opvragen hoe een beslissing tot stand is gekomen. De uitvoeringswet verplicht bedrijven meer openheid te geven dan de AVG voorschrijft, hetgeen concurrentiegevoeligheid oplevert. Wij pleiten voor vasthouden aan de tekst van de AVG: ‘openbaren van nuttige informatie over de logica’;
- Het privacyrecht staat niet op zich, maar verhoudt zich tot andere grondrechten zoals vrijheid van informatie. In Nederland is inmiddels jurisprudentie ontstaan over deze verhouding. Deze moet worden meegenomen in de wet, om een kader te scheppen voor bijvoorbeeld verwijderingsverzoeken op basis van het recht op vergetelheid.

Ten slotte spreken we verbazing uit over het feit dat bij de internetconsultatie van dit wetsvoorstel geen bedrijfseffectentoets is uitgevoerd en gepubliceerd. Dit zou alsnog moeten gebeuren, zodat de opstellers van het wetsvoorstel zich rekenschap geven van de consequenties van deze wet voor ondernemers, van zzp-er tot mkb-ondernemer tot multinational. Effecten op administratieve lasten, nalevingskosten maar ook op innovatie en concurrentie zouden zorgvuldig gezien moeten worden.

Bij vragen uiteraard bereid tot nadere toelichting.

Hoogachtend,

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized 'L' followed by a horizontal line.

mr. J.M. Lammers
directeur Economische Zaken

Bijlage 1:

In deze bijlage gaan we nader in op de vorengenoemde punten en geven we artikelsgewijs commentaar.

Ad 1. Invulling van het toezicht

Het toezicht door de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) moet proportioneel zijn en rekening houden met de inspanningen van bedrijven zelf, ruimte bieden voor datagedreven oplossingen en rechtszekerheid bieden aan ondernemers.

Proportioneel

Nederlandse ondernemers zijn zich doorgaans goed bewust van het belang van het beschermen van privacygevoelige informatie. Het maatschappelijk belang en het bedrijfsbelang lopen vaak samen. Datalekken die breed zijn uitgemeten in de media laten zien dat de consequenties voor bedrijven zelf (maar ook overheid) erg groot kunnen zijn, wanneer persoonsgegevens niet goed beschermd zijn. De AVG draagt bij aan het verder vergroten van dit bewustzijn onder ondernemers, en het nemen van maatregelen door henzelf. Zij moeten immers als gevolg van de AVG zelf *privacy impact assessments* maken, uitvoerige maatregelen treffen en medewerkers aanstellen die het belang van dataprotectie intern bewaken. Zo ontstaan duizenden privaat bekostigde interne toezichthouders op dataprotectie (DPO's).

Maar aanvullend is ook extern toezicht (in de vorm van de AP) nodig, voor het geval er toch nog iets fout mocht kunnen gaan. Hoewel in de conceptwet deze paragraaf nog ontbreekt, dient bij de instelling van de AP ook te worden bepaald hoeveel menskracht en middelen nodig zijn voor dit externe toezicht. Bij het vaststellen van de middelen die AP ter beschikking krijgt zal in ieder geval rekening gehouden moeten worden met de investeringen en activiteiten van bedrijven zelf als gevolg van de AVG, die de externe toezichthouder werk uit handen nemen.

Ruimte voor digitale innovaties

Bedrijven (en instellingen) in Nederland en de hele wereld zijn in sneltreinvaart bezig om hun processen, producten en diensten te digitaliseren. Om klanten sneller, beter en met meer maatwerk te bedienen, producten en diensten te verbeteren, en om oplossingen te bieden voor maatschappelijke problemen rond de zorg, mobiliteit, verduurzaming, veiligheid etc.

Het vermogen van Nederland om de kansen van de informatiesamenleving te benutten wordt met de invoering van de AVG steeds meer afhankelijk van de AP.

Het juridisch formalisme dat de AP in voorgaande jaren kenmerkte, past minder bij een maatschappij in beweging. AP staat niet los van maatschappelijke bewegingen en van innovatie. In tegendeel; de verbinding is nog nooit zo groot geweest en zal de komende jaren alleen maar groeien. De AVG is expliciet in de relatie tussen bescherming van persoonsgegevens en de maatschappij. *“Het recht op bescherming van persoonsgegevens heeft geen absolute gelding, maar moet worden beschouwd in relatie tot de functie ervan in de samenleving”* aldus de AVG.

Uitgangspunt moet daarom zijn dat de Autoriteit de kansen van een data gedreven samenleving (h)erkent, gedegen kennis heeft van de praktijk en van innovatie en dat de AP de taak zou moeten krijgen om (nalevings)hulp te geven aan bedrijven die daarom vragen. Naast een repressieve rol, zou de AP vooral bedrijven moeten helpen: “hoe kan de digitale transitie vorm krijgen, met inachtneming van zorgvuldige verwerking van persoonsgegevens”?

Wij vragen daarom om de volgende aanpassingen en/of verduidelijkingen van het wetsvoorstel:

- Aanvullende wettelijke taak: weeg belang innovatie mee en geef nalevingshulp
De AP krijgt een aanvullende wettelijke taak, waardoor het bij haar werkzaamheden en besluiten ook het belang van innovatieve ontwikkelingen moet meewegen, en ondernemers desgevraagd ondersteunt met nalevingshulp.
- Verplicht derde collegelid geeft balans, pas artikel 7 daartoe aan
VNO-NCW en MKB-Nederland pleiten voor verplichte aanvulling van de genoemde twee leden van de Autoriteit met een derde collegelid, dat sterke affiniteit heeft met de wetenschap, (ontwikkelingen in de) praktijk en dan met name met innovatie. Zo wordt de Autoriteit – die nu met een voormalig rechter en een officier van justitie een juridisch/bestuurlijke signatuur heeft – aangevuld met kennis van de dagelijkse praktijk, en de economische kansen. Dit zal het ‘license to operate’ en daarmee het gezag van de Autoriteit verhogen.

Bovendien sluit uitbreiding de ongewenste situatie uit dat bij geschil tussen (nu) twee leden de voorzitter altijd het laatste woord heeft. Door de doorslaggevende stem van de voorzitter is de positie van het tweede lid bij stakende stemmen niets waard.

Vastgelegd zou dus moeten worden dat – net zoals in de rechtspraak vanwege pluriformiteit en ter voorkoming van disbalans in macht het geval is – er een oneven aantal leden (drie) is. Waarvan dus minimaal één met kennis van de praktijk en met innovatie, eveneens benoemd op voordracht van de Minister.

- Buitengewone leden zijn positief, maar geen compensatie voor gebrek derde lid
Het aanstellen van ‘buitengewone leden’, naast de Autoriteit is in beginsel positief. Tegelijkertijd blijkt uit de concept wet niet welke (formele) rol zij hebben, en blijft de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid bij de personen die formeel de Autoriteit vormen. Daarom zien we een dergelijk klankbord als positief, maar benadrukken we dat dit nooit de oplossing kan zijn voor het gebrek aan een derde lid. Ook bij de benoeming van de buitengewone leden zal rekening moeten worden gehouden met voldoende affiniteit met innovatie en bedrijfsleven.
- Raad van Advies moet outside-in rol hebben, pas artikel 7 daartoe aan
De Raad van Advies moet nadrukkelijk de rol hebben om de Autoriteit advies te geven over wat er zich buiten de veste afspeelt. De conceptwet geeft al wel aan dat ‘leden uit alle sectoren van de maatschappij’ dienen te komen, maar geeft niet duidelijk aan wat de precieze rol is van deze Raad. VNO-NCW en MKB-Nederland pleiten ervoor dat deze Raad – naast ‘adviseren over algemene aspecten van bescherming’ zoals de concept wet aangeeft – de functie van bescherming persoonsgegevens in de bredere maatschappelijke context, waaronder innovatie moet kunnen plaatsen, zoals de AVG dat verwoordt. Vast moet staan in welke gevallen in ieder geval de Raad van Advies dient te worden betrokken.

VNO-NCW en MKB-Nederland pleiten er tevens voor om vanuit maatschappelijk belangrijke velden waar persoonsgegevens een (grote) rol spelen kandidaten voor de Raad voor te kunnen dragen. De AP kan dan per veld de finale keuze maken en verliest zo niets van de onafhankelijkheid in de uitvoering van haar taken en bevoegdheden.

Onafhankelijkheid en rechtszekerheid

Een ander belangrijk punt is de onafhankelijkheid van het toezicht, door een duidelijke scheiding van machten. De AP heeft in het verleden op eigen initiatief in bijvoorbeeld de Tweede Kamer, bij ministeries en via de media aangedrongen op nieuwe privacyregels, waarbij zij ook de *inhoud* van die regels alvast voorstelde. Vervolgens gaf zij conform haar wettelijke taak formeel inhoudelijk advies over de betreffende wet. Met beleidsregels vulde zij vervolgens de wet verder in, om ten slotte ondernemingen en overheden in haar toezichtsrol hieraan te toetsen.

De adviesrol van de AP heeft een stevig kader om te voorkomen dat deze gaat lijken op wetgeving zelf, of op de beïnvloeding daarvan en dat de AP daardoor zowel bepalend is voor de normstelling als het toezicht daarop.

Verder moeten bedrijven voldoende rechtsbescherming hebben, tegen de publicatie van besluiten en *naming and shaming*. Ten slotte dient de samenloop van privacytoezicht door diverse toezichthouders te worden verbeterd om administratieve lasten en rechtsonzekerheid voor ondernemers te verminderen.

Wij vragen daarom om de volgende aanpassingen en/of verduidelijkingen van het wetsvoorstel:

- Adviserende taak in balans met toezichthoudende taak
VNO-NCW en MKB-Nederland pleiten ervoor om in de wet op te nemen dat de AP het Parlement, de Regering en andere instituties pas adviseert wanneer hen dat gevraagd wordt, dat het advies ook daadwerkelijk slechts betrekking heeft op concrete '*legislative instruments and administrative measures*' (conform tekst AVG), en dat AP hierbij zich beperkt tot de taak om te bepalen of de wet al dan niet conform AVG is. De wetgever dient het kader hiervoor aan te leggen en niet de AP zelf.
- Artikel 32) rechtsbescherming
VNO-NCW en MKB-Nederland zien artikel 32 als cruciaal: beslissingen zoals bedoeld in art 15, 16, 17, 18, 20 en 21 van de verordening worden daardoor gezien als 'besluit', waardoor verweer tegen een dergelijke beslissing via de onafhankelijke rechter mogelijk is en dit valt onder de regels van de WOB. Tegelijkertijd is bij artikel 20 (openbaarmaking van bevindingen, maatregelen, adviezen en beslissingen) het criterium voor openbaarmaking te laagdrempelig, waardoor beroep onder de huidige criteria niet veel zal helpen. Daarom hieronder enig commentaar op artikel 20.
- Artikel 20) besluiten in beginsel niet openbaar
In het verleden nam de toezichthouder haar toevlucht tot *naming and shaming*, hetgeen naar mening van VNO-NCW en MKB-Nederland onwenselijk en disproportioneel is. De AP is door de AVG voldoende toegerust met andere straffen. Ook publiceerde zij graag om 'verantwoording aan de belastingbetaler af te leggen'. Dat draagt niet bij aan betere bescherming en bovendien kan AP die rekenschap prima via het jaarverslag afleggen.

Het is dus goed dat de wetgever de Autoriteit in beginsel verbiedt bevindingen en besluiten standaard openbaar te maken. Dat geeft bedrijven een basale rechtsbescherming. Tegelijkertijd is het criterium van ‘onevenredige belasting voor belanghebbenden’ een te lage drempel. Een beter criterium voor publicatie zou zijn dat dit een *measure of last resort* zou zijn, noodzakelijk om de veiligheid van persoonsgegevens te beschermen. Bijvoorbeeld wanneer andere corrigerende maatregelen tot niets leiden en de verantwoordelijke willens en wetens doorgaat met een onveilige verwerking. Vergelijk het beleid van de Inspectie Leefomgeving en Transport: “Als andere aanpakken tot niets leiden, kan de inspectie onder specifieke omstandigheden een reputatieve interventie inzetten” (ILT).

Wat verder nog knelt in artikel 20 is dat adviezen op grond van artikel 36 van de AVG (verplichte consultatie van bepaalde innovaties bij de toezichthouder) openbaar gemaakt kunnen worden door AP. Deze zouden in het geheel uitgezonderd moeten worden van openbaarmaking. Dit betreft immers concurrentiegevoelige informatie waar burger noch bedrijf meerwaarde van ondervindt als dit openbaar wordt.

- Artikel 21) verhouding tot andere toezichthouders

Hoewel in de MvT geponeerd wordt dat er geen andere Autoriteiten toezicht houden op privacy, ligt dat in de praktijk anders. IGZ, DNB, ACM, AFM en andere toezichthouders houden zich allemaal ook bezig met privacy en gegevensverwerking. Zo ziet ACM vanuit de telecomwet bijvoorbeeld toe op privacy in de telecomsector, op de cookiewet en location based services. En DNB bijvoorbeeld op het Payment Service Directive. Daardoor komt het geregeld voor dat voor ondernemingen óf niet duidelijk is welke toezichthouder aan te spreken, of dat meerdere toezichthouders op de stoep staan voor één specifieke casus. De bestaande convenanten tussen toezichthouders bieden – in ieder geval aan de bedrijvenkant – niet voldoende bescherming tegen dergelijke samenloop, de rechtsonzekerheid en administratieve lasten ervan.

VNO-NCW en MKB-Nederland pleiten er daarom voor om in deze concept wet te voorzien in een uitdrukkelijke toewijzing van alle toezicht op gegevensbescherming en gegevensbeveiliging aan de Autoriteit Persoonsgegevens, ongeacht de sector. Dat leidt tot meer rechtszekerheid en minder administratieve lasten onder bedrijven.

Tegelijkertijd waarborgt het ook dat Europese afstemming rondom persoonsgegevens tussen toezichthouders niet versnipperd plaatsvindt, maar altijd bij de European Data Protection Board (EDPB) belegd is.

Ad 2: invulling van de nationale ruimte uit de AVG

VNO-NCW en MKB-Nederland verwelkomen dat de verordening vrijwel alle vereisten in geheel Europa harmoniseert. Dat geeft een gelijk speelveld en bevordert de internationale doorstroom van data. De verordening laat echter op punten ook ruimte voor nationale invulling.

Daar waar nationale keuzes gemaakt moeten worden, zou gekozen moeten worden voor een invulling die past bij de uitdagingen van de 21^e eeuw. Dat betekent dat er ruimte moet zijn voor modern en sociaal werkgeverschap. Wij verwelkomen verder dat in het wetsvoorstel ruimte is gevonden om de verwerking van bijzondere persoonsgegevens voor toegepast onderzoek en biometrie voor relevante toepassingen mogelijk te maken.

Wij vragen daarom om de volgende aanpassingen en/of verduidelijkingen van het wetsvoorstel:

Bijzondere persoonsgegevens

Een aantal ‘bijzondere persoonsgegevens’ mag volgens de AVG in beginsel niet worden verwerkt. Het gaat dan om bijvoorbeeld gezondheidsgegevens, biometrische gegevens, gegevens over ras, religie, politieke opvattingen of strafrechtelijke veroordelingen. De AVG voorziet hier wel in een uitzonderingsmogelijkheid voor de nationale wetgever.

- Art 23) gezondheidsgegevens

In de AVG is een brede selectie van gegevens als ‘gezondheidsgegevens’ aangemerkt. Op de verwerking hiervan geldt in beginsel een verbod, tenzij nationaal een uitzondering wordt gemaakt. VNO-NCW en MKB-Nederland zien in de uitzondering de huidige mogelijkheden en onmogelijkheden terugkomen.

Tegelijkertijd knelt wel een aantal zaken. Zo wordt op politiek niveau van bedrijfsleven en de uitzendbranche gevraagd om personen met een achterstand op de arbeidsmarkt aan een baan te helpen (100.000 banen plan). Het gaat dan om zowel arbeidsbeperkten als niet arbeidsbeperkten (bijvoorbeeld bijstandsgerechtigden). Daar legt de wet drempels in de weg.

De rol die uitzendondernemingen en bemiddelaars spelen nog vóórdát een persoon bij een werkgever in dienst treedt vanuit bijvoorbeeld de bijstand, Wajong, of een andere doelgroep (werving/selectie) of juist nádat deze uit dienst gaat (bijvoorbeeld bij (externe) re-integratie) is daarbij over het hoofd gezien. Zowel in de werving- en selectiefase als bij (externe) re-integratie is het volgens het concept voorstel voor hun niet mogelijk gegevens te verwerken of met relevante partijen uit te wisselen en te administreren wat een kandidaat (met bijvoorbeeld een beperking/aandoening) kan en hoe de werkzaamheden en een werkplaats aangepast zou kunnen of moeten worden (denk bijvoorbeeld aan autisme waarbij een prikkeloze omgeving belangrijk is).

Dat beperkt de mogelijkheden tot plaatsing/re-integratie aanzienlijk. Het is belangrijk dat er een geldige grondslag is om de gegevens te verwerken en eventueel uit te wisselen teneinde een effectieve en liefst duurzame plaatsing mogelijk te maken zodat het doel van de aanverwante wet- en regelgeving behaald kan worden. Daarvoor zou een geldige basis moeten worden gevonden.

Bovenstaande geldt ook voor re-integratie bij werkgevers zelf.

- Artikel 26) biometrische gegevens
Navraag bij de Europese instituties leert dat hier gewoonweg een omissie in het Europese wetgevingstraject is geweest: er is geen uitzondering voor biometrische gegevens gemaakt, omdat niet is gedacht aan de toepassingen van alledag. De simpele irisscan voor securitydoeleinden (veelal ook juist t.b.v. security voor privacybescherming!) lijkt op de helling te staan. Daarom zijn VNO-NCW en MKB-Nederland verheugd met de basis die de Nederlandse wetgever heeft opgenomen in het voorstel.
- Artikel 27) verwerking bijzondere persoonsgegevens voor onderzoek
VNO-NCW en MKB-Nederland ondersteunen dat naast puur wetenschappelijk onderzoek ook voor applied research (toegepast onderzoek) en contract based onderzoek ruimte is gevonden voor verwerking van bijzondere gegevens.
- Artikel 29 en 30) religieuze, levensbeschouwelijke of politieke gegevens
Ook hiervoor geldt dat de wereld inmiddels is veranderd ten opzichte van vijftien jaar geleden.

In een multiculturele samenleving worden er veel meer persoonsgegevens verwerkt waaruit kan blijken dat iemand bepaalde religieuze, levensbeschouwelijke en/of politieke opvattingen heeft, soms juist specifiek gericht op het belang van de werknemer.

Zo is een werkgever in bepaalde gevallen juist op basis van dergelijke opvattingen verplicht actie te ondernemen, bijvoorbeeld bij het aanbieden van gebedsruimte. Toegevoegd zou daarom kunnen worden dat naast 'instellingen' ook 'werkgevers' vrijgesteld zijn, indien verwerking van deze gegevens op verzoek van de werknemer/in belang van de werknemer geschieden.

N.B. Online aankopen van religieuze artikelen of opname van vakantiedagen tijdens de Ramadan zijn al gegevens waaruit dergelijke opvattingen kunnen blijken. Vraag is daarom of het verbod op verwerking van gegevens waaruit een opvatting *kan blijken* in deze tijden geen dode letter is.

- Artikel 31) strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
VNO-NCW en MKB-Nederland zijn verheugd met het één op één overzetten van de uitzonderingen die onder de Wbp ook gelden.

Hier geldt echter een probleem voor werkgevers in bepaalde sectoren (financiële instellingen, beveiligingssector). Zij zijn alvorens iemand aan te nemen wettelijk verplicht uit te zoeken of strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten het geval zijn. Dit artikel biedt daarvoor slechts ruimte voor personeel in dienst en niet voor potentieel personeel dat solliciteert. Hetzelfde geldt voor uitzendbureaus die een baan zoeken voor een persoon, die tijdens het proces van werving idealiter al kunnen weten of bepaalde sectoren of banen bij voorbaat zijn uitgesloten. Het moet mogelijk zijn om al in de sollicitatie/wervingsfase intern bij een bedrijf of extern via een uitzendbureau hiernaar te vragen.

Nadere artikelen:

- Artikel 38) uitzondering geautomatiseerde individuele besluitvorming
Niet duidelijk is of dit artikel geschreven is ten behoeve van de overheid of van de private sector. In beide gevallen gaat het moeten '*meedelen van de logica die ten grondslag ligt aan de geautomatiseerde verwerking*' te ver en is het bovendien niet zinnig.

De AVG spreekt van ‘openbaren van nuttige informatie over de logica’, hetgeen voor de verantwoordelijke betekent dat deze niet zijn algoritme (concurrentiegevoelige informatie) prijs hoeft te geven en heeft voor de betrokkene de meerwaarde dat deze recht heeft op een begrijpelijke uitleg en deze krijgt. We stellen voor de verwoording van de AVG rechtstreeks in de concept wet over te nemen.

- Artikel 41) uitzonderingen t.b.v. andere vrijheden
Middels rechtszaken is sinds 2014 jurisprudentie ontstaan over de verhouding tussen de vrijheid van informatie enerzijds en het privacyrecht anderzijds, bijvoorbeeld in het geval van verwijderingsverzoeken bij zoekmachines op basis van ‘het recht op vergetelheid’. Dit aspect mist in deze uitvoeringswet en dient te worden meegenomen.
- Artikel 42) analyse en statistieken
Analyse en statistieken zijn ook voor ondernemingen in steeds grotere mate relevant. De uitzondering die wordt gecreëerd in artikel 42 geldt alleen voor ‘instellingen’. Het blijft onduidelijk waarom deze uitzondering slechts voor instellingen is gereserveerd nu daar in de AVG noch de Wbp aanleiding voor wordt gegeven. VNO-NCW en MKB-Nederland verzoeken daarom artikel 42 niet te beperken tot ‘instellingen’, maar het artikel uit te breiden naar alle verwerkingsverantwoordelijken waaronder ook private partijen.

Twee punten tenslotte die in het geheel nog ontbreken in de consultatie van de uitvoeringswet: de leeftijdsgrens voor het geven van consent en gebruik van het BSN:

- Leeftijd
Op dit moment kan een kind pas op 16-jarige leeftijd zelf toestemming geven voor het gebruik van zijn persoonsgegevens – ongeacht de toepassing ervan. Wij vragen ons af of dit in de hedendaagse praktijk in alle gevallen nog werkbaar is. Omdat dit punt ontbreekt in de consultatie, treden we hierover graag nader met u in overleg.
- Gebruik Burger Service Nummer
De mogelijkheid tot gebruik van BSN is in Nederland zeer beperkt, terwijl vanuit het oogpunt van efficiency het gebruik van één unieke identifier positief zou zijn. Zo kan fraude gemakkelijker worden opgespoord of kan een kredietcheck beter worden uitgevoerd voordat een lening wordt aangeaan. Omdat ook dit punt ontbreekt in de consultatie, onderzoeken we graag nader voor welke toepassingen, en onder welke voorwaarden private ondernemingen ook gebruik zouden kunnen maken van het BSN.